

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 33
din 19.02.2013
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. S.R.L.,
din mun. Suceava, str., jud. Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de **S.C. S.R.L.** din mun. Suceava, jud. Suceava.

S.C. S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., emisă în baza procesului-verbal nr., întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, cu privire la suma de, reprezentând:

- – taxe vamale;
- – TVA.

În raport de data comunicării actului administrativ fiscal contestat, respectiv, potrivit ștampilei societății și semnăturii depuse pe exemplarul aparținând organului vamal al deciziei atacate, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind transmisă prin poștă la data de și înregistrată la DJAOV Suceava sub nr., așa cum rezultă de pe ștampila Serviciului Registraturii DJAOV Suceava aplicate pe originalul contestației, aflate la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, cu privire la suma de, reprezentând taxe vamale și TVA.

Petenta solicită anularea deciziei pentru regularizarea situației nr., susținând că pentru transportul ce face obiectul acestor obligații suplimentare s-au achitat deja TVA în sumă de lei, taxe vamale în sumă de lei și garanție pentru eliberarea transportului din vamă în sumă de

Societatea face precizarea că suma de plată în vamă se calculează astfel: factura de marfă + factura de transport + taxă vamală, iar la suma totală se aplică TVA de 24%.

Astfel, contestatoarea susține că, în cazul de față, valoarea transportului este în sumă de lei, marfa este în sumă de lei și taxele vamale sunt în sumă de lei, rezultând TVA în sumă de lei, iar valoarea achitată de societate până în prezent este deja în sumă de lei.

Societatea afirmă că organele vamale în mod netemeinic au impus în sarcina sa sumele stabilite suplimentar prin decizia

Contestatoarea mai face precizarea că, în unele cazuri, pentru aceeași marfă de aceeași valoare se stabilesc taxe vamale diferite și diferență de TVA de achitat diferită.

II. Prin decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., emisă în baza procesului-verbal nr., întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, s-a stabilit în sarcina S.C. S.R.L. suma de, reprezentând taxe vamale în sumă de și TVA în sumă de

La data de, societatea, în calitate de titular de operațiune, a depus prin intermediul comisionarului în vamă SC SRL Șcheia declarația vamală de punere în liberă circulație cu MRN, datele de referință ale acesteia fiind următoarele:

Nr. crt.	Nr. declarație vamală/ data	Nr. factură externă/ data	Firma exportatoare /țara	Denumire bunuri	Cod tarifar	Cantitate (buc)	Preț factură externă	Cheltuieli de transport declarate
1	Anvelope pneumatice uzate pentru autoturisme	4012.20.00.90 CHF EUR

La data efectuării formalităților vamale pentru anvelopele pneumatice uzate în cauză, societatea depune, împreună cu declarația vamală de punere în liberă circulație cu MRN/....., următoarele documente:

- factura nr.;

- specificație;
- factura de transport nr.;
- scrisoarea de transport CMR;
- declarația pentru valoare în vamă;
- contract de reprezentare directă nr.

Prin adresa nr., DJAOV Suceava a informat titularul operațiunii că s-a dispus amânarea determinării definitive a valorii în vamă, până la prezentarea de către importator a unor documente care să ateste realitatea și exactitatea valorii declarate și a solicitat acestuia să prezinte în termen de 30 zile documente suplimentare în vederea determinării definitive a valorii în vamă (contract comercial și ofertele de preț ale partenerului extern, contractul de transport, contractul de asigurare a mărfii, documente bancare privind efectuarea plății externe și extrasele contului în valută din care s-a efectuat plata, documente privind obținerea valutei prin schimb valutar, documente revânzare mărfuri, alte documente care justifică valoarea în vamă declarată).

În baza documentelor prezentate de societate la data importului, DJAOV Suceava a acordat regimul de punere în liberă circulație solicitat și a constituit o garanție suficientă, de, achitată cu chitanța nr.

Drepturile de import și TVA calculate pe baza valorii în vamă declarate de importator, în cuantum de, au fost încasate și virate la bugetul de stat.

La data punerii în liberă circulație a fost constituită garanția în sumă de, valoarea recalculată a drepturilor de import și TVA, stabilite cu titlu definitiv sunt în cuantum de

Întrucât importatorul nu a prezentat nici un document justificativ care să dovedească exactitatea valorii în vamă declarate și având în vedere valorile în vamă înscrise în baza de date a autorității vamale, precum și regulile prevăzute de art. 3 al Acordului privind aplicarea art. VII din GATT 1994 ratificat prin Legea nr. 133/1994, s-a stabilit cu titlu definitiv valoarea în vamă a importului.

La stabilirea valorii în vamă s-au avut în vedere informațiile din baza de date a autorității vamale, rezultând o valoare în vamă definitivă de (1,1 USD/buc x x lei/USD).

Valoarea recalculată a drepturilor de import și a TVA, pentru anvelope pneumatice uzate pentru autoturisme, poziție tarifară 4012.20.00.90, determinată pe baza valorii în vamă stabilite cu titlu definitiv este de

Prin urmare, organele vamale au emis decizia pentru regularizarea situației nr., prin care au stabilit în sarcina societății taxe vamale în sumă de și TVA în sumă de și au procedat la executarea garanției constituite în sumă de

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma de, reprezentând taxe vamale în sumă de și TVA în sumă de, stabilite suplimentar prin decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., emisă în baza procesului-verbal nr., întocmite de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale au stabilit în mod legal valoarea în vamă, cu consecința stabilirii diferenței de taxe vamale și TVA și a încasării garanției, în sumă de, garanție constituită de S.C. S.R.L. pentru produsele importate cu declarația vamală nr. /, în condițiile în care societatea nu a respectat prevederile art. 57 alin. 5 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, respectiv nu a prezentat documente care să probeze valoarea tranzacțiilor.

În fapt, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., organele vamale din cadrul DJAOV Suceava au stabilit în sarcina **S.C. S.R.L.** o datorie vamală în sumă de, reprezentând taxe vamale în sumă de și TVA în sumă de, Pentru datoria vamală în sumă de, organele vamale au procedat la executarea garanției în sumă de, constituită și încasată de la societate la data punerii în liberă circulație a bunurilor importate.

Această sumă reprezintă diferența dintre valoarea în vamă rezultată în urma procedurii de control a valorii în vamă și valoarea în vamă declarată de importator la data punerii în liberă circulație.

Societatea susține organele vamale în mod netemeinic au stabilit în sarcina sa sumele stabilite suplimentar prin decizia, precizând că a achitat mai mult decât era legal.

Contestatoarea mai face precizarea că în unele cazuri, pentru aceeași marfă de aceeași valoare se stabilesc taxe vamale diferite și diferență de TVA de achitat diferită.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- În ceea ce privește dreptul organului vamal de a modifica declarația vamală, sunt aplicabile prevederile **art. 100** din Legea nr. 86/2006, privind Codul vamal al României, unde se precizează că:

ART. 100

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. [...]

(3) Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune.

(4) Autoritatea vamală stabilește modelul documentului necesar pentru regularizarea situației, precum și instrucțiunile de completare a acestuia.

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

(6) În cadrul controlului ulterior al declarațiilor, autoritatea vamală stabilește potrivit alin. (3) și diferențele în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului în cadrul operațiunilor vamale, luând măsuri pentru încasarea diferențelor în minus constatate. Diferențele în plus privind aceste taxe și impozite se restituie potrivit normelor legale care le reglementează.

[...]

(8) Declarația vamală acceptată și înregistrată, precum și documentul prevăzut la alin. (4) constituie titlu de creanță”.

Din textul de lege de mai sus se reține că autoritatea vamală are dreptul ca într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală, sens în care verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri.

Diferențele care apar în urma acestei verificări se stabilesc printr-un document pentru regularizarea situației emis de autoritatea vamală, document care constituie titlu de creanță.

• În ceea ce privește procedura de determinare a valorii în vamă, la **art. 57** din Legea nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României se stipulează că:

ART. 57

„(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare.

[...]

(4) Când determinarea definitivă a valorii în vamă nu se poate efectua imediat, importatorul are dreptul de a ridica mărfurile din vamă, la cerere, cu condiția să constituie o garanție în forma acceptată de autoritatea vamală.

(5) În cazul în care, în termen de 30 de zile de la ridicarea mărfii, importatorul nu prezintă documente concludente privind determinarea valorii în vamă, autoritatea vamală procedează la executarea garanției, operațiunea de plasare a mărfurilor sub un regim vamal fiind considerată încheiată”.

Din aceste prevederi legale se reține că procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare.

De asemenea, se precizează că, în situația în care nu se poate determina valoarea definitivă în vamă, importatorul are dreptul de a ridica mărfurile din vamă, la cerere, dar numai cu condiția de a constitui o garanție, numai în forma acceptată de autoritatea vamală.

Dacă în termenul de 30 zile de la ridicarea mărfii, importatorul nu prezintă documente concludente privind determinarea valorii în vamă, autoritatea procedează la executarea garanției, iar operațiunea de plasare a mărfurilor sub un regim vamal este astfel considerată încheiată.

- Referitor la procedura aplicabilă în cazul în care se amână determinarea definitivă a valorii în vamă, conform prevederilor art. 57 alin. 4 și alin. 5 din Codul vamal, sunt aplicabile prevederile **art. 1** din Hotărârea nr. 973 din 26 iulie 2006 privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o amânare a determinării definitive a valorii în vamă, unde se precizează că:

ART. 1

“(1) Determinarea definitivă a valorii în vamă se amână potrivit prevederilor art. 57 alin. (4) și (5) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, în următoarele situații:

a) când este necesară ajustarea prețului efectiv plătit sau de plătit conform art. 8 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare, denumit în continuare acord, iar la momentul punerii în liberă circulație nu pot fi prezentate documente concludente care să permită determinarea cu exactitate a sumei de ajustat;

b) când prețul plătit sau de plătit nu include ori este susceptibil a nu include toate plățile efectuate ori de efectuat ca o condiție a vânzării mărfurilor puse în liberă circulație de către cumpărător vânzătorului ori de către cumpărător către o terță parte, pentru a satisface o obligație a vânzătorului;

c) în orice alte situații în care pentru determinarea valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție este necesară prezentarea unor documente sau justificări suplimentare, referitoare la exactitatea și realitatea valorii declarate.

(2) Atunci când, la momentul efectuării formalităților de punere în liberă circulație, se constată că valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea art. 1 din acord, chiar dacă s-ar proceda la amânarea determinării definitive a valorii în vamă, biroul vamal va aplica prevederile art. 2 - 7 din acord, în ordinea prevăzută de acesta, valoarea în vamă astfel determinată având caracter definitiv.

(3) Amânarea determinării definitive a valorii în vamă este dispusă de șeful biroului vamal sau de agenții vamali desemnați de acesta prin ordin de

serviciu, în urma analizării documentelor anexate la declarația de punere în liberă circulație, precum și a altor documente și informații de care biroul vamal are cunoștință. Amânarea determinării definitive a valorii în vamă poate fi dispusă și ca urmare a solicitării scrise a importatorului, adresată biroului vamal, în care sunt justificate motivele pentru care se solicită această amânare.

(4) Dispoziția de amânare a determinării definitive a valorii în vamă se comunică în scris importatorului înainte de ridicarea mărfurilor din vamă”.

Din aceste texte de lege se reține că determinarea definitivă a valorii în vamă se amână în situația în care prețul plătit sau de plătit nu include ori este susceptibil a nu include toate plățile efectuate ori de efectuat, sau în orice alte situații în care pentru determinarea valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție este necesară prezentarea unor documente sau justificări suplimentare, referitoare la exactitatea și realitatea valorii declarate.

- În ceea ce privește garanția care trebuie să fie furnizată autorității vamale, sunt plaicabile prevederile **art. 2, art. 3 și art. 5** din actul normativ mai sus menționat, unde se precizează că:

ART. 2

“(1) În cazul în care s-a procedat la amânarea determinării definitive a valorii în vamă, importatorul poate ridica mărfurile din vamă, cu condiția să furnizeze autorității vamale o garanție suficientă care să asigure încasarea drepturilor de import și a altor taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, corespunzătoare mărfurilor respective.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), drepturile de import și alte taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, calculate pe baza valorii în vamă declarate de importator, se încasează și se virează la bugetul de stat, iar garanția determinată potrivit prevederilor prezentei hotărâri se constituie la biroul vamal la care se efectuează formalitățile de punere în liberă circulație, înainte de acordarea liberului de vamă”.

ART. 3

“(1) În înțelesul prezentei hotărâri, termenul garanție suficientă reprezintă cuantumul drepturilor de import și al altor taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, calculate pe baza valorii în vamă determinate de biroul vamal cu titlu provizoriu, din care se deduc drepturile de import și alte taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, calculate pe baza valorii în vamă declarate de importator și virate la bugetul de stat.

(2) Pentru determinarea cu titlu provizoriu a valorii în vamă, biroul vamal ia în considerare, după caz, următoarele elemente:

a) valoarea de tranzacție care rezultă din documentele prezentate de importator;

b) valoarea cheltuielilor care se includ în valoarea în vamă potrivit art. 8 din acord, estimată de importator pe bază de documente justificative și acceptată de biroul vamal și/sau stabilită pe baza altor informații de care biroul vamal are cunoștință;

c) orice sumă care poate fi considerată parte a plății totale efectuate sau de efectuat, ca o condiție a vânzării mărfurilor puse în liberă circulație, de către cumpărător vânzătorului ori de către cumpărător către o terță parte, pentru a satisface o obligație a vânzătorului;

d) informațiile conținute în baza de date a autorității vamale.

(3) În situația în care nu există elemente concludente care pot fi luate în considerare potrivit alin. (2), biroul vamal va stabili valoarea în vamă cu titlu provizoriu, prin aplicarea succesivă a prevederilor art. 2 - 7 din accord”.

ART. 5

“(1) Garanția se constituie în formele prevăzute la art. 215 și 216 din Legea nr. 86/2006.

(2) Garanția constituită rămâne la dispoziția autorității vamale în cadrul termenelor prevăzute la art. 4.

[...]”.

Astfel, garanția vamală se percepe în scopul încasării în totalitate a drepturilor vamale și a altor taxe și impozite datorate, potrivit legii.

Aceasta se determină de către autoritatea vamală ținând cont de cuantumul drepturilor de import și al altor taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, calculate pe baza valorii în vamă determinate de biroul vamal cu titlu provizoriu, din care se deduc drepturile de import și alte taxe și impozite datorate statului, potrivit legii, în cadrul operațiunilor vamale, calculate pe baza valorii în vamă declarate de importator și virate la bugetul de stat.

La baza determinării valorii în vamă se iau în considerare o serie de elemente, respectiv valoarea de tranzacție, valoarea cheltuielilor, sume ce pot fi considerate parte a plății totale efectuate sau de efectuat, precum și informațiile conținute în baza de date a autorității vamale.

Analizând prevederile legale citate, se reține că, în situația în care pentru un import nu se poate determina valoarea definitivă în vamă, organele vamale stabilesc o valoare în vamă determinată pe baza datelor declarate de importator, sub rezerva verificării ulterioare, situație în care determinarea definitivă a valorii în vamă se amână.

Astfel, organul vamal calculează cu titlu provizoriu valoarea drepturilor vamale ținând cont de o serie de elemente.

Totodată importatorul trebuie să achite la autoritatea vamală o garanție suficientă care să acopere toate drepturile de import prevăzute de lege.

Din documentele existente la dosarul cauzei de reține că, la data de, societatea, în calitate de titular de operațiune, a depus prin intermediul comisionarului

în vamă SC SRL Șcheia, declarația vamală de punere în liberă circulație cu MRN

La data efectuării formalităților vamale pentru anvelopele pneumatice uzate în cauză, societatea depune împreună cu declarația vamală de punere în liberă circulație cu MRN/....., următoarele documente:

- factura nr.;
- specificație;
- factura de transport nr.;
- scrisoarea de transport CMR
- declarația pentru valoare în vamă;
- contract de reprezentare directă nr.

Prin adresa nr., DJAOV Suceava a informat titularul operațiunii că s-a dispus amânarea determinării definitive a valorii în vamă, până la prezentarea de către importator a unor documente care să ateste realitatea și exactitatea valorii declarate și a solicitat acestuia să prezinte în termen de 30 zile documente suplimentare în vederea determinării definitive a valorii în vamă (contract comercial și ofertele de preț ale partenerului extern, contractul de transport, contractul de asigurare a mărfii, documente bancare privind efectuarea plății externe și extrasele contului în valută din care s-a efectuat plata, documente privind obținerea valutei prin schimb valutar, documente revânzare mărfuri, alte documente care justifică valoarea în vamă declarată).

La acel moment organele vamale au constituit și o garanție vamală în sumă de, din care taxe vamale și TVA, achitată cu chitanța nr., pentru a acoperi suma de lei, din care lei taxe vamale și lei TVA, corespunzătoare unei valori în vamă de lei, stabilită pe baza valorilor existente în baza de date a organelor vamale.

• În ceea ce privește determinarea definitivă a valorii în vamă, sunt aplicabile prevederile Hotărârii nr. 973 din 26 iulie 2006 privind procedura aplicabilă în cazurile în care este necesară o amânare a determinării definitive a valorii în vamă, unde la **art. 4 și art. 6** se precizează că:

ART. 4

“(1) Biroul vamal are obligația de a analiza documentele pe care importatorul trebuie să le prezinte potrivit art. 57 alin. (5) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României și de a lua o decizie privind determinarea valorii în vamă cu titlu definitiv în termen de 30 de zile de la data comunicării acestor documente, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) - (6), când termenul se prelungește corespunzător.

[...]”.

ART. 6

“(1) Decizia privind determinarea definitivă a valorii în vamă este luată de biroul vamal prin întocmirea unui proces-verbal de control al valorii în

vamă, care stabilește disponibilizarea sau încasarea, în totalitate ori în parte, a garanției constituite potrivit art. 5 și cuprinde descrierea detaliată a motivelor ce au stat la baza măsurii. Pe baza acestui proces-verbal de control al valorii în vamă se emite decizia pentru regularizarea situației, care reprezintă titlu de creanță.

[...]

(3) În baza deciziei pentru regularizarea situației, prin care se stabilește disponibilizarea în totalitate sau în parte a garanției, importatorul poate solicita aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 221 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României”.

- la art. 221 din Codul vamal al României se precizează că:

ART. 221

„(1) Garanția nu se eliberează până în momentul în care datoria vamală pentru care a fost constituită nu se stinge sau nu mai poate lua naștere. Când datoria vamală se stinge sau nu mai poate lua naștere, se eliberează garanția”.

Din aceste prevederi legale se reține că autoritatea vamală trebuie să analizeze documentele pe care importatorul are obligația să le depună în termen de 30 zile de la ridicarea mărfii și de a lua o decizie privind determinarea valorii în vamă cu titlu definitiv în termen de 30 de zile de la data comunicării acestor documente.

Această decizie privind determinarea definitivă a valorii în vamă este luată de biroul vamal prin întocmirea unui proces-verbal de control al valorii în vamă, care stabilește disponibilizarea sau încasarea, în totalitate ori în parte, a garanției și cuprinde descrierea detaliată a motivelor ce au stat la baza măsurii, iar pe baza acestui proces-verbal de control al valorii în vamă se emite decizia pentru regularizarea situației, care reprezintă titlu de creanță.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în scopul determinării definitive a valorii în vamă și în aplicarea prevederilor art. 5 alin. 5 din Legea nr. 86/2006, prin adresa nr., organele vamale au solicitat importatorului prezentarea unor documente suplimentare, astfel:

- contractul comercial și ofertele de preț ale partenerului extern, cu traduceri după caz;
- contractul de transport și/sau orice alt contract sau acord încheiat cu terțe persoane și care au legătură directă sau indirectă cu operațiunea efectuată, cu traduceri după caz;
- contractul de asigurare a mărfii, cu traducere după caz;
- documente bancare privind efectuarea plății externe și extrasele contului în valută din care s-a efectuat plata;
- documente privind obținerea valutei prin schimb valutar;
- documente revânzare mărfuri;

- alte documente justificative privind valoarea în vamă, cu traduceri după caz.

La data de DJAOV Suceava emite decizia pentru regularizarea situației nr., prin care stabilește în sarcina **S.C. S.R.L.** suma de, reprezentând taxe vamale în sumă de și TVA în sumă de, întrucât în termenul de 30 zile acordat importatorul nu a prezentat nici un document justificativ din cele solicitate de organele vamale, care să dovedească exactitatea valorii în vamă declarate.

În consecință, organele vamale au procedat la executarea garanției constituite în sumă de, stabilind încasarea totală a garanției prin procesul-verbal nr., care a stat la baza emiterii deciziei nr., contestată de societate.

Deoarece societatea nu a prezentat în termenul legal documentele solicitate de organele vamale, rezultă că în mod legal autoritatea vamală a procedat la stabilirea definitivă a drepturilor vamale aferente importului pe baza informațiilor existente în baza sa de date.

De asemenea, deoarece a rezultat o diferență de datorie vamală în sumă de, rezultă că în mod legal a procedat la executarea garanției constituite.

Referitor la susținerea contestatoarei că organele vamale au calculat eronat datoria vamală stabilită în sarcina sa, precizăm că sunt aplicabile prevederile art. 56, art. 57 și art. 58 din Legea nr. 86/2006, unde se precizează că:

- Referitor la valoarea în vamă, în Legea nr. 86/2006 se stipulează:

CAP. 3

“Valoarea în vamă a mărfurilor

ART. 56

(1) Dispozițiile prezentului capitol stabilesc modul de determinare a valorii în vamă în scopul aplicării Tarifului vamal al României și a măsurilor netarifare prevăzute de dispozițiile legale care reglementează domeniul specific legate de schimbul de mărfuri.

(2) Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal al României”.

ART. 57

“(1) Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare.

(2) La valoarea în vamă, conform prevederilor art. 1 din acordul prevăzut la alin. (1), în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, se includ:

a) cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română;

- b) cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale mărfurilor din import aferente parcursului extern;
- c) costul asigurării pe parcurs extern”.

ART. 58

“(1) Valoarea în vamă se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia.

(2) Declarația pentru valoarea în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară”.

Conform acestor prevederi legale, valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale, procedura de determinare a valorii în vamă fiind cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife vamale și comerț 1994, ratificat prin Legea nr. 133/1994, cu modificările ulterioare. La această valoare se adaugă cheltuielile de transport al mărfurilor importate, cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului, costul asigurării pe parcurs extern, constituindu-se astfel baza de impozitare a taxelor vamale.

La această bază se adună valoarea taxelor vamale și rezultatul îl constituie baza impozabilă aferentă TVA.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că valoarea în vamă declarată de importator a fost de lei (valoare mărfuri în sumă de lei + valoare transport declarat în sumă de lei).

La suma de lei s-au calculat taxe vamale de lei, iar la suma de lei (..... lei baza impozabilă pentru taxe vamale + lei taxe vamale) s-a calculat TVA în sumă de lei.

Deoarece au existat suspiciuni că mărfurile ar fi subevaluate, organele vamale au stabilit o valoare provizorie a importului, determinată pe baza informațiilor existente în baza de date a autorității vamale și având în vedere regulile prevăzute de art. 3 al Acordului privind aplicarea art. VII din GATT 1994 ratificat prin Legea nr. 133/1994.

Astfel, pentru importul de anvelope pneumatice uzate pentru autoturisme, poziție tarifară 4012.20.00.90, pe baza informațiilor din baza de date a autorității vamale, s-a stabilit o valoare în vamă de 1,10 USD/buc.

Ținând cont de prevederile legale menționate, organele vamale au stabilit o valoare în vamă de = x 1,10 USD/ buc x lei/1USD.

Pe baza acestei valori de, s-au calculat taxe vamale în sumă de lei și TVA în sumă de lei.

Pentru diferența în sumă de (..... aferentă taxelor vamale și aferentă TVA) s-a constituit garanția de către organele vamale, conform prevederilor legale.

Deoarece societatea nu a prezentat documentele solicitate de organele vamale la prin adresa nr., în mod legal organele vamale au stabilit datoria

vamală în sumă de și au executat garanția constituită în sumă de, achitându-se în acest fel în totalitate suma datorată de societate organelor vamale pentru importul efectuat.

Rezultă astfel că în mod legal organele vamale au calculat cuantumul taxelor vamale și a TVA aferente importului.

Referitor la susținerea societății că a achitat TVA în sumă de lei, taxe vamale de lei și garanție de, rezultând total TVA achitată de lei, precizăm că, din documentele existente la dosar rezultă că societatea a achitat la data acordării liberului de vamă **suma de**, reprezentând TVA în sumă de lei și taxe vamale de lei și **suma de garanție**, reprezentând diferență de TVA în sumă de și diferență de taxe vamale de

Rezultă astfel că TVA achitată de societate pentru acest import este în sumă de lei (..... +), sumă ce coincide cu cea stabilită suplimentar de organele vamale, nefiind sume achitate în plus.

De asemenea, rezultă că taxele vamale achitate de societate pentru acest import sunt în sumă de lei (.... +), sumă ce coincide cu cea stabilită suplimentar de organele vamale, nefiind sume achitate în plus.

Referitor la susținerea petentei că organele vamale fără nici un temei legal impune societății să achite sumele stabilite suplimentar prin decizia pentru regularizarea situației nr., precizăm că, așa cum am demonstrat, această decizie a fost emisă în mod legal de către organele vamale.

Prin emiterea deciziei respective organele vamale au stabilit că societatea datorează bugetului de stat și diferența de, care a fost deja încasată de la societate drept garanție și care nu avea la bază un titlu de creanță. Prin urmare, prin emiterea deciziei nr., s-a dispus executarea garanției constituite, iar toate debitele privind acest import s-au stins. Societatea nu trebuie să mai achite alte sume, întrucât acestea au fost deja plătite.

- Conform prevederilor **art. 110** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, creanțele fiscale se stabilesc printr-un titlu de creanță:

ART. 110

“Colectarea creanțelor fiscale

(1) În sensul prezentului titlu, colectarea constă în exercitarea acțiunilor care au ca scop stingerea creanțelor fiscale.

(2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță sau al unui titlu executoriu, după caz.

(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

[...]

d) declarația vamală;

e) decizia prin care se stabilesc și se individualizează datoria vamală, impozitele, taxele și alte sume care se datorează în vamă, potrivit legii, inclusiv accesoriile;

[...]”.

Din aceste prevederi legale se reține că actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală este titlul de creanță, iar în cazul datoriei vamale acesta este declarația vamală, respectiv decizia prin care se stabilesc și se individualizează datoria vamală, în speță decizia pentru regularizarea situației.

Față de cele prezentate, rezultă că în mod legal organele vamale au emis decizia pentru regularizarea situației nr. și au stins sumele stabilite prin această decizie cu garanția constituită de societate anterior în sumă de

Având în vedere prevederile legale citate și faptul că societatea nu a prezentat documente suplimentare pentru a face dovada că mărfurile importate nu sunt subevaluate, rezultă că în mod legal organele vamale au stabilit suplimentar în sarcina societății **suma de**, reprezentând diferență de taxe vamale în sumă de și de TVA în sumă de, **drept pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată cu privire la această sumă.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. S.R.L.**, împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr., emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Suceava, **cu privire la suma de**, reprezentând:

- – taxe vamale;
- – TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.